

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **EUROVINTAGE, s. r. o.**, IČO: 06 87 48 43,
se sídlem Bělehradská 858/23, 120 00 Praha 2 - Vinohrady,

proti
žalovanému: **Magistrát města Chomutova, Obecní živnostenský úřad**,
se sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, kterou v záhlaví, odůvodnění i petitu označovala jako „zásahová žaloba určovací“ s výslovným odkazem na ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), již se domáhala, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného Magistrátu města Chomutova, Obecní živnostenský úřad, ze dne 29. 6. 2018, č. j. MMCH/101681/2018, sp. zn. SZ MMCH/59337/2018, a to „pro jeho rozpor s dobrým mravem a nesprávný výklad zákona“. Daným rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, když jako kontrolovaná osoba neumožnila ve lhůtě do 4. 7. 2018 kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených zákonem a neposkytla mu k tomu potřebnou součinnost, za což jí byla uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Před vlastním rozhodnutím o žalobě byl soud nejprve povinen zabývat se otázkou, zda není projednávaná věc z jeho přezkumné činnosti vyloučena. K meritornímu přezkoumání může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, jež by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří v případě žalob na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ust. § 85 s. ř. s. ve vazbě na ust. § 82 s. ř. s.
3. Dle ust. § 82 s. ř. s. se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

4. Dle ust. § 85 s. ř. s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
5. Pojem „zásah“ soudní řád správní ani obecně jiný zákon nedefinuje. Judikatura jej proto doposud vykládá zejména jako určitý úkon správního orgánu v rámci výkonu veřejné moci, který spočívá v jednorázovém a protiprávním útoku vůči základním ústavně zaručeným právům a jenž v době svého působení představuje trvalé ohrožení právního stavu. Pro možnost ochrany ve správním soudnictví je pak nejen nutné, aby byla prokázána nezákonnost zásahu, ale současně musí být i prokázáno, že žalobce byl nezákonným zásahem přímo zkrácen na svých subjektivních právech. I v případě splnění obou kumulativních podmínek je nicméně žaloba na ochranu před nezákonným zásahem vyloučena, nevyužil-li žalobce možnosti ochrany či nápravy stavu pomocí právních prostředků, které mu právní řád poskytuje – uvedená situace má za následek nepřipustnost žaloby a její odmítnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2004, č. j. 3 As 52/2003-278, dostupný též na www.nssoud.cz).
6. Soudní řád správní v ust. § 4 odst. 1 upravuje čtyři základní typy žalob, jejichž prostřednictvím se mohou účastníci domáhat ochrany svých práv v oblasti veřejné správy. Jedná se o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 a násl. s. ř. s., žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle ust. § 79 a násl. s. ř. s., žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ust. § 82 a násl. s. ř. s. a kompetenční žalobu podle ust. § 97 a násl. s. ř. s. Tyto jednotlivé žalobní typy se vyznačují specifickými podmínkami řízení i odlišnými žalobními návrhy, kterými se účastníci mohou bránit proti konkrétním jednáním správních orgánů. Povaha tohoto jednání je přitom pro volbu žalobního typu určující, neboť není v dispozici účastníka např. s ohledem na jeho procesní taktiku volit, jaký druh řízení bude iniciovat – naopak musí užít takového prostředku ochrany, jenž bude v přezkoumávaném případě přílehlavý a přípustný.
7. Jak již bylo uvedeno, v řízení o ochraně před nezákonným zásahem se lze domáhat ochrany proti zásahu správního orgánu nebo určení, že zásah byl nezákonný. Aby však žaloba na ochranu před nezákonným zásahem mohla být věcně projednatelná, musí z tvrzení účastníka být zcela jednoznačné, že směřuje proti takovému zásahu správního orgánu, jenž není rozhodnutím. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 Azs 144/2015-30 (dostupném též na www.nssoud.cz): „*Je pojmově vyloučeno, aby soud v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu podle ust. § 82 a násl. s. ř. s. meritorně rozhodoval o situaci, se kterou procesní předpis výslovně počítá a kterou vyhrazuje správnímu rozhodnutí.*“ Jinak řečeno, úprava zásahových žalob je ve vztahu k dalším typům upraveným v ust. § 4 odst. 1 s. ř. s., zejména pak ve vztahu k řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, subsidiární, proto pokud je možné, aby účastník užil jinou formu procesní ochrany, nemůže se primárně domáhat ochrany před nezákonným zásahem.

8. Pro práve přezkoumávanou věc je zejména podstatné ust. § 65 a násl. s. ř. s., jež upravuje situaci, kdy účastník tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, tedy určitým druhem rozhodnutí. V takovém případě se může žalobou domáhat, aby soud nezákonné rozhodnutí zrušil, popřípadě vyslovil jeho nicotnost. Je tedy zřejmé, že existuje-li v rámci správního řízení rozhodnutí, na jehož základě měl správní orgán zasáhnout do práv účastníka, musí tento (po vyčerpání opravných prostředků v rámci samotného správního řízení) uplatnit ve správním soudnictví žalobu, již se bude domáhat ochrany před účinky tohoto rozhodnutí.
9. V dané věci přitom bezpečně vyplynulo, že žalobkyně se předmětnou žalobou, třebaže ji výslovně označila jako „zásahová žaloba určovací“ s výslovným odkazem na ust. § 82 s. ř. s., domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2018, č. j. MMCH/101681/2018, sp. zn. SZ MMCH/59337/2018, což ostatně našlo odraz i při formulaci petitu, v němž žalobkyně výslovně navrhovala zrušení daného rozhodnutí pro jeho údajný „rozpor s dobrým mravem a nesprávný výklad zákona“, kdy toto rozhodnutí posléze k výzvě soudu žalobkyně k žalobě přiložila. Ke zkrácení veřejných subjektivních práv žalobkyně tak mělo dojít na základě správního rozhodnutí. V takovém případě však připadá v úvahu zejména postup dle ust. § 65 a násl. s. ř. s., tj. podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobkyně ostatně takto postupovala, když ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem podala i žalobu proti právé citovanému rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2018 a soud ji projednává pod sp. zn. 15 A 42/2019.
10. Soud proto uzavírá, že předmětná žaloba je za daného skutkového stavu nepřípustná ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. v návaznosti na ust. § 85 s. ř. s. ve vazbě na ust. § 82 s. ř. s., když žalobkyně se může domáhat soudní ochrany v dané záležitosti žalobou v režimu ust. § 65 a násl. s. ř. s., čili žalobou proti správnímu rozhodnutí, což ostatně souběžně s touto zásahovou žalobou činí, jak již soud přdestřel shora. Proto soud předmětnou zásahovou žalobu ve výroku I. usnesení odmítl.
11. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
12. Pro úplnost soud dodává, že o soudním poplatku nerozhodoval, neboť tento doposud nebyl žalobkyní uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 2. března 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu